

Tiia Raskin (vas.) ja Vappu Myllärinen työn keskiössä on vahvistaa nuorten tulevaisuuskhoa.

Nuorten tulevaisuuskhoa ei rakenneta yksin

Nuorten huoli toimeentulosta, työllistymisestä ja omasta tulevaisuudesta näkyy yhä vahvemmin arjessa. LAB-ammattikorkeakoulun hankkeissa kehitetään uusia toimintamalleja, joilla vahvistetaan nuorten osallisuutta, talousosaamista ja uskoa omiin mahdollisuuksiin. Työtä tehdään yhdessä kuntien, Ohjaamojen ja muiden nuorten parissa toimivien organisaatioiden kanssa.

LABin hyvinvointiyksikön HOPE- ja RAPU-hankkeissa on tunnistettu sama ilmiö: monen nuoren näkökulma tulevaisuuteen on aiempaa epävarmempi.

RAPU-hankkeen projektipäällikkö **Vappu Myllärinen** mukaan nuoret pohtivat työllistymistä, toimeentuloa ja sitä, onko opinnoilla lopulta merkitystä. ”Nuorilla on paljon huolta omasta pärjäämisestään. Samalla he kuitenkin haluavat oppia, suunnitella tulevaisuuttaan ja löytää keinoja halli-

ta omaa talouttaan”, Myllärinen kertoo.

Myös HOPE-hankkeen projektipäällikkö **Tiia Rask** näkee, että epävarmuus työelämästä ja koulutuspoluista heijastuu monen nuoren arkeen. ”Nuorissa on valtavasti osaamista, taitoja ja potentiaalia. Usein he tarvitsevat rinnalleen aikuisia, jotka auttavat tunnistamaan omia vahvuuksia ja näkemään mahdollisuuksia tulevaisuudessa.”

Kehittämistyöstä ja verkostoista käytännön ratkaisuihin

RAPU-hankkeessa nuorten talousosaamista vahvistetaan työpajoissa, joissa käsitellään esimerkiksi budjetointia, säästämistä, velkaantumisen riskejä ja yrittäjyyttä. Samalla tuotetaan selkokielisiä materiaaleja, joita voidaan hyödyntää myös hankkeen jälkeen.

HOPE-hankkeessa puolestaan järjestetään Diggaan! -ryhmätoimintaa koulutuksen ja työelämän ulkopuolella oleville nuorille. Toiminnan tavoitteena on vahvistaa osallisuutta, yhteisöllisyyttä ja minäpystyvyyttä.

Vaikka hankkeet toimivat eri teemojen parissa, niitä yhdistää sama tavoite: nuorten hyvinvoinnin ja tulevaisuuskon vahvistaminen konkreettisilla keinoin. Hankkeissa tehtävä kehittäminen ulottuu yksittäisiin ryhmiä laajemmalle. Tavoitteena on luoda toimintamalleja ja materiaaleja, joita voidaan hyödyntää myös muualla Suomessa.

Työssä keskeisiä kumppaneita ovat Ohjaamot. Nämä jo 2010-luvun alusta asti toimineet ja myöhemmin lakisääteisiksi määritellyt nuorten monialaiset palvelut tavoittavat vuosittain valtavan määrän nuoria. Vuonna 2025 Ohjaamoissa kirjattiin valtakunnallisesti noin 215 000 nuorten asiointia.

Yhteinen viesti kuuluu kolmesta kaupungista

Nuorten tilanteessa näkyvät samat ilmiöt ympäri Suomen, mutta Ohjaamoiden arjessa myös pienet onnistumiset näkyvät konkreettisesti.

Imatran Ohjaamon koordinaattori **Jaana Gröhnin** mukaan nuorten suurimmat huolet liittyvät tällä hetkellä toimeentuloon ja talouteen. Samalla hän muistuttaa, että toivo rakentuu usein pienistä edistysaskelist. ”Eteenpäin meneminen voi olla hyvin pieni asia. Jos nuori uskaltaa lähteä mukaan ryhmätoimintaan tai ottaa yhden uu-

den askeleen arjessaan, se voi olla merkittävä käännekohta.”

Lappeenrannan Ohjaamon koordinaattori **Minna Tarkiainen** nostaa esiin työelämään ja koulutukseen liittyvät paineet sekä tarpeen tulla aidosti kohdatuksi. ”Nuoret tarvitsevat ennen kaikkea aikuisia, jotka pysähtyvät kuuntelemaan. Joskus jo se, että saa sanoa ääneen omat huolensa, voi helpottaa tilannetta merkittävästi”, Tarkiainen kertoo.

Ohjaamojen koordinaattorit korostavat, että nuorten tukeminen onnistuu vain yhteistyössä.

”Yksikään toimija ei ratkaise näitä asioita yksin. Me hoidamme omaa tehtäväämme, mutta ympärillä on paljon toimijoita, kuten LAB, joilla on mahdollisuus vaikuttaa nuorten tilanteeseen. Nuorten tukeminen vaatii verkostoja, osaamisen jakamista ja yhteisiä toimintamalleja. Yhteistyö luo toivoa sekä nuorille että heidän kanssaan työskenteleville ammattilaisille”, kuvaa Lahden Ohjaamon koordinaattori **Ritva-Liisa Järnström**.

Pienilläkin onnistumisilla on merkitystä

Kaikki edistysaskeleet eivät näy suurina numeroina. Joskus merkittävin onnistuminen on se, että nuori uskaltaa tulla mukaan ryhmätoimintaan, hakea opiskelupaikkaa tai ottaa ensimmäisen askeleen kohti työelämää.

”Aina joku työllistyy. Aina joku saa opiskelupaikan. Aina joku menee eteenpäin”, Järnström tiivistää.

Nuorten tulevaisuuskon vahvistaminen ei ole yhden organisaation tehtävä. Se rakentuu kohtaamisista, yhteistyöstä ja siitä, että nuorella on ympärillään ihmisiä, jotka uskovat hänen mahdollisuuksiinsa. ■

Tutustu
Ohjaamoiden
toimintaan